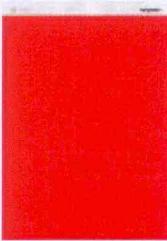

Naslov: U gradu bi se dogodilo čudo čim bi sagradili samo jednu liniju metroa
 Autor: Dobroslav Silobrčić
 Rubrika/Emisija: Magazin
 Površina/Trajanje: 2.494,66
 Ključne riječi: Akademik, AKADEMKINJA

BRANKO KINCL, URBANIST I ARHITEKT

U gradu bi se dogodilo čudo čim bi sagradili samo jednu liniju metroa

Što smo dobro, a što loše učinili sa Zagrebom, zašto se grad boji svoje rijeke, zašto više ne radimo perivoje... Razgovarao Dobroslav Silobrčić. Snimio Goran Mehkek/Cropix

Akademik Branko Kincl, cijenjeni hrvatski urbanist i arhitekt, autor projekta nove, moderne i ogromne zračne luke "Airport Zagreb". Radovi su već počeli. Prvi putnici moći će putovati s novog velebnog zagrebačkog aerodroma već od Božića 2016. godine. Kincl je rođen u Zagrebu prije 76 godina. Majka Branka Kincla bila je, u prošlost stoljeću, najpoznatija i najboljija zagrebačka frizerka. Saloni je i danas u Praskoj ulici. Akademik Kincl je zagrebačko dijete, zaljubljen u svojogradnjoj je gradio i stvarao... Živi mirno i povučeno, profesor emeritus je, pragmatik i teoretičar, vlasnik mnoštva nagrada i pobjednik natjecaja. Intervju neradujemo, zapravo, uprkotih i ne daje...

• Projektirate kompjutorom?

- Naravno, već trideset godina. Ja sam jedan od pionira kompjutorskog projektiranja u Hrvatskoj. Stvara se jedna kompjutorima povezana "mreža" ljudi koji se tek na gradilištu osobno susreću. Upravo danas sam imao jedan takav sastanak na gradilištu zagrebačkog aerodroma. To je fantastičan posao kojeg ljudi, koji ne grade, uprkotih ni su svjesni. To je izazov. A rezultat je - uspjeh. Vidjet ćete to kad zavrsimo Zračnu luku Zagreb.

Grad posrće

• Urbanizam i arhitektura su odvojene ili spojene kategorije?

- Kompjutor ih je potpuno povezao. U realnom vremenu sada se može manipulirati s ogromnim prostorima.

• Kakav je grad Zagreb? Vi ste iškustni urbanist...

- Zagreb je, urbanistički,

još uvijek - fantastičan grad. Meni, no, pomalo posrće. Ipak, sve naše greške u zadnjih 70-tak godina nisu ga uspijele do kraja poljoviti.

• Ali, greške su počinje...

- Priznajem, učinili smo dosta grešaka.

• I vi?

- Svi mi, urbanisti. Imam sreću da sam, u točno 50 godina mog radnog staza, bio i član autorskog tima za prvi GUP, Generalni urbanistički plan Zagreba 1971. godine kojem je vodio ing. Josip Uhlik. Poslije sam ja, pet godina, vodio detaljni urbanistički plan centra grada.

• Čini se, od Jelopog sljednika Beća, napravili smo urbanistički - konfliktan grad.

- Možda jesmo. Zagreb doživljava sve težu prometnu situaciju, tu najugroženiju. Promet je neriješen i ne rješava se.

• To je rješiv problem...

- Apsolutno jest. Zagreb je grad od 40 kilometara dužine, a samo 5 kilometara širine. To je idealna shema jednoga grada.

S jedne strane Zagreb ima "plaću", brdo Medvednici koja ga čini zdravim gradom. S druge strane, ima rijeku Savu.

Umato tog prstora samo treba postavljati "mreže" koje će funkcioniратi. Gradove sa 800.000 stanovnika nije problem organizirati. Zagreb je takav grad. Ali, mi sporo ili nikako reagiramo. Na primjer: mi imamo Ulicu grada Vukovara koja završi negdje na Trešnjevki i tam se - izgubi. Vukovarska ne funkcioniira u punoj dužini grada. Na istočnom dijelu je slično. Imamo samo u jednu longitudinalnu koja ide od oblažnog autoputa do oblažnog autoputa. To je Slavonska avenija, Ljubljanska - Slavonska, taj naš bivši "autoput". Rad bi

Zagreb imal dve ili tri takve longitudinalne, velik dio prometnih teškoča bio bi rješen.

• Prostor je sudska

• Longitudinale, razumijem. A transverzale? Imamo brdo i rijeku... sjever i jug...

- Jasno, potrebne su i transverzale. Zagreb je važno da se poveže s planinom s desetak ulica poput Medveščaka. A, imamo samo taj Medveščak. Nikad nije napravljeno barem još jedna ulica prema Medvednici, prema sjeveru. Na jugu grad je prešao rijeku, možda prerano, ali prešao ju je. Potreban je sustav mostova za tih 100.000 ljudi koji tamo žive, s druge strane Save. Mostovi moraju biti u tim transverzalama pa da se u poprečnom smislu organizira Zagreb. Grad je organiziran tako kad se "umreži" i "premeži" prometnim sustavima. To svih urbanista znaju. Naša slavna i vrlo pametna akademkinja Vera Horvat Pintarić je napisala kratku, ali fantastičnu, poučnu rečenicu: "Prostor je sudski".

• To je istina.

- To je prokleto točno i precizno. Ljudi obitavaju u tom "svom" prostoru. To je zaista sudska.

• Mi imamo jednu strahovitu genetsku grešku: nedoučni smo. Cmrok, recimo. Zagreb bi mogao imati još deset takvih livada, jer ima takvu konfiguraciju. Ali nemamo ih. Zagreb je napravil jedan Cmrok, sisao ga, njegeo, osvjetlio ga je... A, nikom nije palo na pamet da i na Salati napravi takvu krasnu livadu. Tamo ima mjesto. Ne treba graditi skupe parkove sa sadnjom i odvodnjom nego samo - urediti livade. Zagrebačko Pribrežje i obronke brda treba samo pokositi i pretvoriti u mjesto gdje će se ljudi sastajati, odmarati se i uživati, a djeca se igrati. To nije uopće skupo...

• Stanovnici Zagreba, kavki su?

- U redu su. Znate li da Zagreb ima 50 ili 60 zavičajnih klubova. Po tome se vidi jedno veliko bogatstvo različitosti. Svi ti ljudi žive u gradu, među njima čini, dosta složno. Zagreb nije konflikantan grad. Sretan sam što živim u Zagrebu.

• Rijeka Sava je dar gradu?

- Je. Divna je to, velika, rijeka.

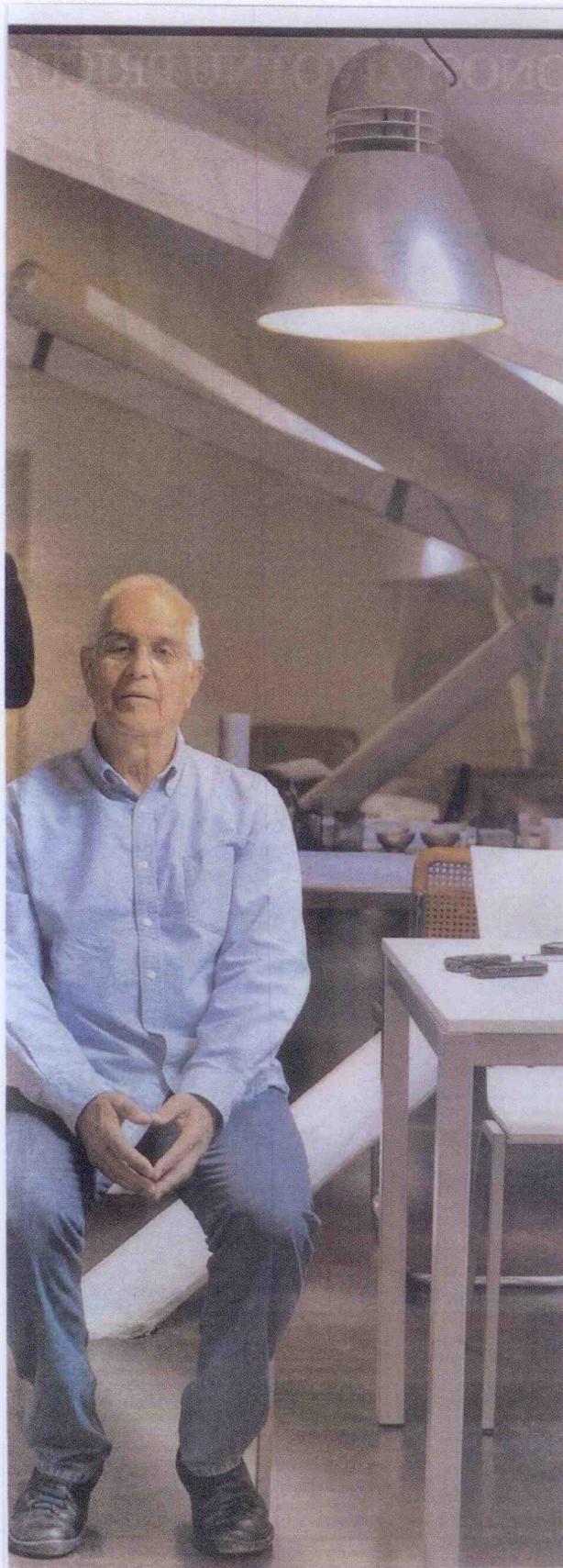
Zagrepčani su u redu. Znate li da Zagreb ima 50 ili 60 zavičajnih klubova. Po tome se vidi jedno veliko bogatstvo različitosti.

• Zagreb nije konflikantan grad.

• Zašto onda ne živimo na Savi? Kupalište je bilo, ranije. Restorani, život na Savi? Zar bojimo Save?

- Sava je neiskorištena. Sava treba prvo - umriti. Ona je u Zagrebu još uvijek prebrza. Život na rijeci može se organizirati tek kad se ta rijeka pokori i umri. Treba napraviti neku vrstu hidrocentrala koje bi smrile brzi rječni tok i dale Zagrebu sigurnost od poplava. Tu oscilira voda u ogromnim amplitudama. Od nekoliko stotina kubika u sekundi do pet ti-

suća kubika u sekundi. Zato je potreban odteretni kanal. Sada se radi na tom projektu. Već je napravljen 31 kilometar, a treba napraviti još 27 kilometara, do Save prije Šiske. Voda će tim kanalom biti vodena mimo Zagreba. Tako smirena Sava koja bi tekla Zagrebom dala bi slijede mogućnosti arhitektima, urbanistima, planerima da se zaista napravi - grad na vodi. Sad imamo sve više i više nasipice i grad iz nasipa... S tim kanalom od 55 kilometara sve bismo riješili. Poplave ne bi bile više moguće, a Sava bi postala atrakcija, zagrebačko more. HEP sad ostvaruje taj projekt koji me oduševljava. Ja sam savjetnik u projektu.

Sve manje zelenila

• Zagreb noću nije dovoljno osvijetljeno.

- To se da popraviti. Meni se čini da Zagrebu nedostaje zelenilo. Živimo na staroj slavi. Promet i zelenilo su dvije važne, a neostvarene komponente života hrvatske prijestolnice. Od pedesetih godina prošlog stoljeća pa do danas nismo u Zagrebu napravili niti jedan novi park. Prvi park, Perivoj, kao veli kolega akademik Obad Šćitarac.

• Mostovi su divni objekti, a u Zagrebu služe samo brzom prelaskom preko Save. Turisti se ne slikaju na zagrebačkim mostovima...

- Mi u zapadnom dijelu grada, od Savskog do Jankomirskog mosta, to je sedam i pol kilometara, nemamo niti jednog mosta. To je strašno.

• Mostovi su, inače, čarobni, lijepi...

- Jesu. Kad gledamo Sankt Peterburg, Pariz, Rim, Veneciju, nove mostove u Bilbau...

Ako Zagreb "izade" na Savu, onda će i mostovi, nužno, biti redizajnirani. Nadam se. Ne mogu ja sve sam napraviti...

• Još nešto fali našem dragom gradu?

- Da. Metro. Željeznica. Napravili smo 2008. jedan važan dokument, koji je, međutim, prošao potpuno nezapažen. Predlagali smo željeznicu spustiti ispod zemlje. Podzemnu željeznicu. Sve pod zemljom. Na taj način bi se grad integrirala. Danas nije uopće problem napraviti podzemnu željeznicu, onu, relativno plitku. Radi se to u "otvorenom kopu". Nijemci su taj način gradnje metra razvili do savršenstva, prije četrdesetak godina još. To bi za Zagreb bio fenomenalno. Dok je bio parni, pa onda dizel pogon vlakova, Europa je vlakove u gradovima dizala na vijadukte. Kako bi integrirala, a ne presjecala grad. Onog časa kad se željeznica električira Nijemci su stavili vlakove pod zemlju. Buka je time stavljenja pod zemlju, zaganđenje također. Dobilo se mnogo novih građevinskih zemljišta u gradovima, jer su nestale tračnice, instalacije, teretni kolodvor. Ujedno, novonastalim građevinskim zemljištima tadašnja "Deutsche Bundesbahn" silno se obogatila. Metro jest veliki zahvat, ali treba napraviti plan i graditi pomalo, a prije toga zaštititi taj koridor za budući metro od nekih no-

Duga tradicija

• U Hrvatskoj sada imamo 9 medunarodnih aerodroma. znate tko je napravio prvi aerodrom u Hrvatskoj? Bilo je to još 1909. godine...

- Mmm...? Tko?

• Penkala. Slavoljub Penkala. Na Črnomercu, u Zagrebu...

- No, imamo dugu tradiciju. Penkala je i letil prvi, koliko znam. Napravio je i avion. Mi sad gradimo najbolji i najlepši aerodrom.

• Ima jedan vaš zanimanj, a nerealizirani projekt. Tunel ispod mora koji bi spajao našu Savudriju i gradić Grado u Italiji. Zasto to? Da zaobiđemo Sloveniju?

- Neeee. Sjedim na motovunskim zidinama, lijepo je vrijeme, vidi se Italija i hrvatska, da je to - jako blizu. Tak mi je pala na pamet ta ideja. Grado je 20 kilometara zračne ili morske linije udaljen od Savudrije. Učinilo mi se zgodnji i privlačnim napraviti podmorski tunel. Danas u svijetu ima puno takvih ideja, ostvarenih. Slovenija bi isto imala koristi od tog tunela. To bi spadal u "prsten" oko tričanskog zaljeva koji povezuje tri zemlje: Italiju, Sloveniju i Hrvatsku.

• Koliki je postotak svih vaših ostvarenih projekata?

- Mislim da je to jedna petina. Oko 20 posto je izvedeno, napravljeno. To je normalno. Napravio sam oko 250 projekata, 50-tak je realizirano.

• Stadion Dinama u Zagrebu?

- On je tek "započet", u rekonstrukciji. Nadam se da će se nastaviti. Mi smo napravili Ševernu tribinu i gornju Zapadnu tribinu. No, moramo se još dogovoriti i kofko veliki mora biti. Li je dalje za 35.000 ili za 55.000 gledatelja? To ni ja još ne znam. Ni su mi rekli.

Moj najbolji projekt

• Napravili ste krasnu Tvornicu duhana Rovinj, u Kanfanaru, u Istri.

- Je, lepa je. I funkcionalna. Od investitora sam dobio veliku slobodu rada. Uspjelo je.

• Na koje od vaših djela ste ponosni?

- Na taj, na TDR u Kanfanaru. Mislim da je to moj najvređniji realizirani projekt. Zasad.

• Tko vas je učio arhitekturu i urbanizmu?

- Sjajni učitelji: Richter, Uhlik, Segvić...

• Otkud ste vi Kincl?

- Vič dugo iz Zagreba. Potomak sam austrogarske obitelji koja se davno doselila u Hrvatsku iz gradića Kašperska Hora u češkom Sudetima. Djed se zvao Bedrich Kintzl, tak se pisalo prezime, tada.

• Imate dva sina?

- Je, imam. Stariji, Luka je arhitekt, mladi, Nikola je pravnik. Luka i njegov kolega Nikša Ninčić napravili su jednu sjajnu poslovnu kuću u Radničkoj ulici - VIPnet. Nikola vodi moju tvrtku Kincl d.o.o.

• Zagreb je zdrav grad?

- Je. Imamo veliki sreču što je tu Medvednica. "Sleme" je izvor svježeg zraka: ima mikroklimu, slijemenske sume su i do 10 stupnjeva hladnije od grada. Taj zrak, taj vjetar sa Sjemenja provjetrava grad. To je poput maestrala na moru. Taj "vjetar s Medveščaka" je naš "zagrebački maestral". Da, Zagreb je zdrav grad.